

VEZETŐK LAPJA

17. SZÁM

1968

VEZETŐKÉPZŐ-TÁBOROK

Északamerikában:

42/a.sz.öv.tábor /fiúk/	Sik Sándor Cs.Park	1968.aug.17-24	Dr.Ádám J.
42/a.sz.öv.tábor /lányok/	" " " "	" " "	Bodnár G.-né
52/a.sz.st.tábor	" " " "	" " "	Kövári Lajos
26/a.sz.cst.tábor	" " " "	" " "	Bodnár Gábor
7. sz.kiscs.vk.tábor	" " " "	" " "	Bodnár F.

Ausztráliában:

43/a.sz.öv.tábor	Uj Bírshegy	1969 január	Pálos István
53/a.sz.st.tábor	" "	" "	Hevesi-N. T.
27/a.sz.cst.tábor	" "	" "	Rauch Károly

Délamerikában:

43/b.sz.öv.tábor	Argentina	1969 január	H.Bodolay M.
33/b.sz.st.tábor	" "	" "	Benedek L.

VEZETŐKÉPZŐ TABOROK RÉSZVÉTELI FELTÉTELEI

Örsvezető jelöltek:

1. Betöltött 14. év
2. Legalább egy éves cserkészmult
3. Táborépítő próba, ill. Utkereső lcs.próba
4. A táborrelőkészítő feladatok elvégzése és vizsgázás /elméleti vizsga a Szöv.Közp.által megküldött kérdések alapján a táborbaszállás előtt, gyakorlati próbáztatás a tábor kezdetén./
5. A tábort megelőzően résztvesz csapatában az örsvezetőképző örs gyűlésein. Ismeri az Örsvezetők Tanácsadója és a Mi Könyvünk anyagát.
6. Magyar írás-olvasásban való jártasság
7. A "Magyar Cserkész"-re való előfizetés és a lap rendszeres olvasása.
8. Parancsnoki ajánlás

Segédtsízt jelöltek

1. Betöltött 17. év /Öv.képesítés nélküli,később bekapcsolódóknál 20.év/
2. Örsvezetői képesítés
3. A tábort megelőző évben vezetői működés csapatkeretben.
4. Legalább egy csapattábor
5. A "Magyar Cserkész" előfizetése és olvasása
6. Parancsnoki ajánlás

Cserkésztsízt jelöltek

1. Betöltött 20. év
2. Segédtsízt képesítés /vagy egy éves tsíztjelölti igazolás/
3. Legalább egy éves kifogástalan rajparancsnoki munka /vagy egyéb beosztásban csapatkeretben végzett vezetői munka a tábort megelőző évben/
4. A "Magyar Cserkész" előfizetése
5. A cspk., a Fenntartó Testület, és a Ker.VT. ajánlása

Kiscserkész vez.képző tábor

1. Betöltött 15. év
2. Öv képesítés, vagy az öv tábor valamennyi előfeltételének teljesítése
3. Csapatkeretben végzett kifogástalan munka a tábort megelőző évben
4. A "Magyar Cserkész" előfizetése
5. Parancsnoki ajánlás

"Milyen gyorsan távolodsz a nagy időben
tőlem fiam.
Már idegesen kelsz föl az ebédetől,
eltűnsz, szaladsz.
Ujságot olvasol, amikor beszéllek
kurtán felelsz.
Barátaiddal vagy. Üres a szobád.
Üres a lelkem."

A fenti idézet Kosztolányi Dezső: "Az Apa" c. költeményéből való. A folytatása vagy nyolc sorral ezután így hangzik: "Igy hagytam el egykor én is az apámat."

Érdekes korban élünk, s bizony nem egyszerű élni benne. De élni benne talán még egyszerűbb, mint megérteni. Nehézségeinket, ezek között a szülők felelősségét gyermekeik nemi fejlődéséért, viszont hogyan is lehetne megoldani e kor megértése nélkül? Főleg, ha ezek a nehézségek nem időtlen, örök nehézségek, hanem legalább is méretükben, lényegükben e kornak függvényei, sőt e kornak termékei.

Időről-időre mindannyian olvashatunk szenzációs stílusban megírt cikkeket, amelyek erkölcsi hanyatlásról, az ifjúság nemi szabadságáról, vagy -maga ugyanarról beszélnek, - egy erkölcsileg felvilágosult, nemileg szabad, haladott ifjúság stílusáról írnak. Komoly figyelmet érdemel azonban az a tény, hogy a nemi szabadság vagy szabadság a legritkább esetben, vagy egyáltalán nem az okozója, hanem következménye, vagy másodlagos velejárója a kor vagy a fiatalság egyéb problémáinak. Önmagukban, elszigetelten nézve tehát megoldhatatlanok. Mik lehetnek akkor

az igazi okai problémáinknak? - Az eszme vége, - az egyoldalú ember, - a közösség hanyatlása, s hogy fel kell nőni értelem nélkül. Ezek azok a kérdések, amelyeknek megoldása elengedhetetlen. Anélkül, hogy a szülők és gyermekeik újra közel ne kerüljenek egymáshoz, mindenféle befolyás, tanítás lehetetlenné válik. De vajjon mennyire szakadtunk el egymástól? Hallgassuk meg a fiatalokat. Rólunk beszélnek:

"Engem úgy tekintenek, mint ahogy az esküdszéki kötelességre néznek. Elkerülhetetlen, de nem kívánatos."

"Nem vagyok más, mint malomkő a nyakukon."

"Igen kényelmes az nekik, hogy megbiznak bennem. Ugy nincs mivel törődni."

"Egész éjjel ott lehetne egy fiú a szobámban, észre sem vennék."

"Nem is ismerem az apámat."

"Az ilyen nyolcvan órát dolgozó apák, hogy 'mindent megadjanak' gyermekeiknek, beláthatnák már, hogy ezzel csak tetézik a bajokat."

"Mást sem hallok csak azt, hogy nem szabad. Csak azt szeretném tudni, hogy miért nem?"

Igen könnyű volna statisztikai adatokat is idézni, hogy mennyire elterjedt ez a szellem fiataljaink között. Statisztikáival azonban könnyen abba a helyzetbe kerülhetünk, mint a részeg ember az ut-

ca-lámpával: Inkább meg támogatásra, mintsem megvilágosításra használja. Enélkül is megérthető azonban, hogy az az ifjúság, amely anyagi nehézségekről nem tud, s amelynek minden másnál hamarabb pénzt, autót és egyéb anyagi javakat adnak, ezeket a javakat csak annyira értékeli, amennyi nehézségbe annak megszerzése került: semmibe. Az ifjúság azt értékeli, arra vágyódik, amit mi viszont minden másra használunk, s nekik adjuk legkevésbé: időnket. Időnket arra, hogy meghallgassuk, megértsük, lelki, erkölcsi fejlődésükben segítsük őket. S amin ma a legnehezebb változtatni az, hogy az ifjúság nem lázad, - bár lázadna! - hanem egyszerűen otthagya az idősecbeket. A bevándorló szülők az első évek hiszies, de sokszor esetlen próbálkozásai után elfogadják, amit elkerülhetetlennek hisznek, s így közöttünk sem sokkal jobb a helyzet. Más megoldás nem lévén, az ifjúság azután egymáshoz fordul tanácsért, vezetésért, de a természet rendje szerint ezzel is elégtelennek. Egész sorozata a különböző tanulmányoknak bizonyítani látszik, hogy a fiatalok, csoportok és bandák hatása egymásra felületes és hosszulejáraira lényegtelen, általuk sem kíváncsi, de pillanatnyi hatása alól nehéz szabadulni. Az eredmény, a legujabban kialakuló és mindinkább jellemző arca a fiatal-ságnak mindinkább hasonlít egy értelmes, de könyörtelen, cinikus arcra. Gondolunk-e mi arra, hogy milyen nehéz lehet ilyen korban nem ilyené lenni?

Az 1930-as években egyes nevelők újra felfedezték a "teljes" embert, aki biológiai, szellemi és erkölcsi egész. Eppen itt volna az ideje annak, hogy a "teljes emberre való nevelés" gyakorlattá is váljék.

A növekedés nem más, mint folyamat. Ennek a folyamatnak megvan a maga hármas jellemzője: testi növekedés, értelmi növekedés, érzelmi növekedés. Egyik sem választható el a másik kettőtől, mert hiszen ugyanannak az egyének részei. Mind a három állandó és kölcsönös hatással van egymásra. Ami az egyikre ártalmas, ártalmas a másik kettőre is. Mindazoknak tehát, akik bármilyen formában is felelősek növekvő fiataljainkért, erre a hármas kapcsolatra tekintettel kell legyennek. S ha ma megzavartan nézzük a fiatalság problémáit a nemi élet terén, ez bizonyára azért van, mert erkölcsi és értelmi fejlődésük irányítását hanyagoltuk el.

A növekedés folyamata időben és mértékben azonban nem egyforma sem a fizikai, érzelmi, vagy értelmi növekedés terén. Csontok és az izmok növekedése a születés utáni években sokkal erőteljesebb, mint például az idegrendszer fejlődése. Egy-egy időszakban azután a gyermek értelmi növekedése, fejlődése tölti el csodálkozással a szülőket, ismerősöket. Amikor azután a nemi szerveket szabályozó mirigyek működni kezdenek, igen jellemző és számottevő változást jelentenek értelmi és érzelmi téren is.

Noha a nemi magatartás zsinórmértéke korok szerint változik, nincs egyetlen egy történelmi időszak sem, amely a nemi kérdést kizárólag egyéni vagy egészségügyi kérdésnek tekintette volna. Az egyéni felelősség, s e felelősségre való nevelés ugyan ma sokkal általánosabb, mint azelőtt volt, mégis ma sem az egyén a kizárólagos szabályozója a nemi erkölcsnek. S társadalmi fontossága miatt ez soha nem is lesz pusztán egyéni kérdés. Egy egészséges fejlődés érdekében a növekvő ifjúságnak is tudomásul kell venni az életet kormányzó szabályokata nemi élet terén is. De figyelembe kell venni azt is, hogy kizárólag természeti alapokon e kérdés megoldhatatlan. E szabályok csak akkor követhetők, csak akkor egészségesek, ha természetfeletti alapokon is nyugszanak, mert csak onnét remélhetjük azokat az erőket, amelyek képessé tesznek bennünket uralkodni önmagunk felett, s rendszert építeni a rendszertelenségben. Ma annyira elfogadott, hogy már gondolkodni is véteknak tűnik, hogy a nemi kíváncsi épp olyan kíváncsi, mint az éhség és éppen úgy ki is kell elégíteni. Arról ugyan már hallottam, hogy ezren és ezren pusztultak el éhség miatt, de még arról nem hallottam, nemi éhínségben valaki is meghalt volna. Éhségtől még nem, de nemi dözsölésben már igen. Nemi életnek is annyi eshetősége van felelősség nélküli gyönyörré lenni, mint 100 hazai töltöttkaposztát egyszerre megenni és e-

gészségesnek maradni. Ugyyszólván semmi. Természetes, s ezt a felnőtt társadalomnak kell elsősorban belátni, hogy a szabályok mindenkire egyformán érvényesek. A Fiatalság sokkal hamarabb veszi észre az egyen-ség és az őszinteség hiányát a nemi élet területén, mint a politikai, vagy üzleti élet terén. S mert akkor még fiatalabbak és a szereplőkhöz igen sokszor szoros érzelmi kapcsolatok fűzik, a bennük okozott károk érzelmi és lelki téren szinte felbecsülhetetlenek. A válások megkönnyítésével a család rombolódik le körülöttük. Az a hely, ahol egyedül biztonság érezhették magukat. Az abortálás törvényesítésével egy újabb, sokak számára kegyetlenül fájdalmas kérdést plántáltunk szívükbe. Kérdést, amelyet egy 14 éves leány így fejezett ki: "Második kis testvérem nem született meg. Csoda, hogy engem is megtérnek?"

Természetesen más szempontokat is figyelembe kell venni. Ezek közé tartozik az a tény, hogy egyrészt a nemi érettség, másrészt a házasság, szakmai képzettség és anyagi függetlenség közötti időszak hosszú évek sorával eltolódott. Az évszázad elején és azt megelőző időben természetes volt, hogy a nemi érettséget egy közeli házasság követte. S miután a fiatalok élete szoros kapcsolatban maradt az egyik vagy a másik szülőpár életével, az esetleg hátramaradt értelmi és erkölcsi érettség az állandó és természetes kapcsolatok hatása alatt következett be. Az életkörülmények pedig sokkal egyszerűbb erkölcsi kérdéseket vetettek fel, mint a mai zaklatott kor.

A mai helyzet az, hogy míg a nemi, fizikai érettséget 15 éves kor előtt elérik, a középiskolát csak 18 éves korban fejezik be, s ha tovább tanulnak, a kollégiumot, vagy az egyetemet csak 24 éves korban remélhetik befejezni. Amit tehát már évek hosszú sora óta nemileg érett fiatalokról van szó, anyagilag és érzelmileg még mindig függő viszonyban vannak. A változások állandósulása, a technikai fejlődés bonyolultsága miatt értelmi függőségük időpontja is állandóan hosszabbodik. Mindez tehát a mai kultúrának és civilizációnak az eredménye. Tekintettel kell lennünk arra is, hogy a nemi érettség idejétől, - tehát kb. 14 éves kortól, - az ifjúság érdeklődésének központjában az áll, hogy hogyan és miként érje el és biztosítsa a maga függetlenségét. E függetlenség érzetéhez többek között a következő igen fontos szempontok járulnak hozzá:

1. Általános érzelmi érettség. A könnyek eltűnnek, s különösen a fiuknál a dac, visszahuzódás lesz a természetes reakció. Ez ezután újra engedelmességgé alakul, amikor értelmi alapokra helyeződik már nem a parancs, hanem a tanács.

2. Általános társadalmi érettség. Egyik legkorábbi megnyilvánulása például, hogy a tánc kíváncsiságává válik a fiuk számára is és nem valami idétlen megnyilvánulás. Mindkét nem szívesen vállal közösségi munkát iskolában, egyesületekben, s azt felelősséggel csinálják, az eredményekre büszkének és az elismerést megkívánják.

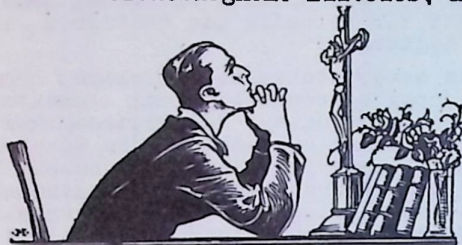
3. Értelmi érettség, pályaválasztás, filozófiai érdeklődés mindinkább előtérbe kerül.

4. Önmaguk testi változása és a másik nem iránti érdeklődés. Utolsónak hagytam ezt a pontot, noha elsősorban kellett volna emlitenem. Viszont erről kell a legtöbbet mondanom.

Fiuknál nem állapítható meg pontosan mikor érik el az érettség állapotát és maga a folyamat eltarthat egy-két évig is. Lányoknál viszont a folyamat nem hosszabb hat hónapnál és az érettség időpontját az első menstruáció jelzi.

Egy fiatal, fejlődésben lévő teremtes, annak ellene, hogy minden felnőttet lehetetlennek tart, mást sem akar erősebben,

mint felnőni. Így lesz ez az az időpont, amikor egy fiatal fiú vagy lány megtanul uralkodni ezeken a természetes nemi és érzelmi kitöréseken és megtanulja azt is, hogy az érzéseket szabályozni, uralkodni felettük nemcsak hogy nem egészségtelen, de kívánatos is, mert az érettség jele és későbbi kielégítettségnek, boldogságnak lesz a forrása. Azt sem szabad elfelejteni, hogy fizikai, szellemi vagy bármilyen más természetű elfoglaltság, játék, sport, közös családi program a legjobb levezetője ennek a nemi erőfeleslegnek. Elitélés, megszegyenyítés helyett ebben az időben

nagyszerű tanács egy-egy fohász, ima felé irányítani gondolatukat. A tapasztalat az, hogy a legkisebb eltérés a nemi érzést tápláló gondolatoktól, egészen csodálatosan nagy mértékben tudja lehűteni, megnyugtatót az egyébként veszélyesen hullámzó érzéseket.

Az általános erkölcsi utmutatáson és nevelésen kívül, - amelynek az a célja, hogy az Istent, az örök jóra való törekvést helyezze életünk központjába, - minden eshetőségre, nemcsak nemi zavarok leküzdésére legyen szabad négy kérdést javasolnom, amire nekünk felnőtteknek helyesen kell válaszolnunk, ha gyermekeink segítségére akarunk lenni nemi fejlődésüket irányítandó:

Mit kell tanítanunk?
Kinek kell tanítani?
Hogyan kell tanítani?
Mikor kell tanítani?

Az első kérdése: Mit kell tanítanunk? a legelső felelet általában az, hogy biológiát. Az iskola azonban ezt a feladatot sokkal jobban látja el, mintsem arra a szülők általában képesek lennének. A nemi szervek leírása, anatómiai ismertetése, a férfi és nő fizikai egyesülése mint esemény, általánosítva és a pete és mag egyesülésére összpontosítva, bármennyire is érdekes, aligha ad feleletet azokra a kérdésekre, amelyeket a fiatalok valójában tudni akarnak. A szülőknek inkább arra kell figyelemmel lenni, hogy a gyermek világosan lássa azokat az összefüggéseket, amelyeket a nemi élet jelenthet az egyéni és kisebb /család/ vagy nagyobb /társadalmi/ közösség között. Amennyire tény, hogy a nemi kapcsolat a faj fenntartásának az eszköze, éppen annyira tény, hogy az egyén érdekében, a fizikai kapcsolat nemcsak következménye kell, hogy legyen egy érzelmi állapotnak, szerelemnek, de a létrejött fizikai nemi kapcsolat körülményei is egy el nem muló, hatásában egy egész életet befolyásoló érzelmi világot teremtenek. Semmi sem képes a legideálisabb, legszebb szerelmi érzést olyan könnyen megölni, mint az Isten és emberek előtt szegyenlett, vagy tagadni kényszerült fizikai nemi kapcsolat. A gyönyörök rablása pedig még eddig mindenkit a gyönyörök kielégíthetetlen rebszolgájává tett, aki miután maga sem talál megnyugvást és emiatt csak kinlódik, a másik félnek okozott problémákkal, fájdalommal nem törődik. Ezt világosan eléjük kell tární. Ez azonban csak az egyik oldala az éremnek. A másik oldala az, hogy az általános éretlenség, itélőképesség hiánya miatt, az érzelmeik újszerűsége és erőssége miatt, ez az a kor, amelynek a legnehezebb elfogadni az olyan tanácsokat, amelyek látszólagosan természetellenesek és senki másnál a gyakorlatban nem látják.

Ez az az időszak, amikor a fiatalok meg kell, hogy ismerjék egymást, megtalálják egymást, megtalálják azt az egyet, akivel életüket leélni akarják. Eppen ezért nem zárhatjuk őket a hátsó szobába, és éppen úgy nem mehetünk el velük találkáikra. Viszont nem hiszem, hogy egy szülő is követhetne el nagyobb vétet, mintha gyermekét korán engedi el olyan találkáikra, amelyek éretlenségük miatt veszélyessé lehetnek. Pedig ez az, ami lépten-nyomon történik. Amennyire lehetetlen megállítani a növekedés folyamatát, éppen olyan lehetetlen azt veszélyek nélkül felgyorsítani. Sem a szülőknek, sem az egyházaknak és egyesületeknek nem lehet fontosabb feladatuk - ezen a téren, - mint a gyermekek számára olyan

közösségi életet teremteni, ahol jól érzik magukat, s ahol jól érzik magukat, s ahol a szórakozás nem jelent veszélyt számukra.

Azt hiszem mindannyian ismerik azokat a nyilvánosan hirdetett viselkedési formákat, amelyek igen sok táncos összejövetelnek, találkának a veszélyei. Az egyik amikor az érdeklődés, simogatás, csók a nyak fölött marad /necking/, a másik a mindkét fél nemi szerveit is bevonja, a normális nemi egyesülés nélkül /petting/. Hogy mindkettő mennyire veszélyes, felnőttek között nem kell az okokkal részletesebben foglalkozni.

A fiatalok természetesen az "elfogadott" formák szerint akarnak élni. Szabályok és formák azonban utcáról-utára, iskoláról-iskolára, s barátáról-barátra változnak. Sokan csodálkoznak ezen talán, de a legjobban rugdalódzó fiatalok is belső megnyugvással és hálával veszik, ha arra hivatkozhatnak, hogy szüleik nem engedték el ide vagy oda, ha a hely ellen, az oda járók ellen valóban kifogást lehet emelni. Sose felejtsék el, hogy a fiatalok legtöbbje önmagát megbecsülő, tisztességes fiatal fiú, vagy lány, aki boldogan utasítja el a kísértéseket és hálás a segítségért, amit kap a "baráti" és társadalmi nyomás ellen. Nyugodtan követeljék csak meg, hogy leányaik elhozzák kísérőjüket bemutatni, s fiuk a leányt, akivel együtt mennek táncolni vagy találkozóra. Semmi sem emeli önbecsülésüket és biztonság-érzetüket jobban, mint ha "elfogadottá" válnak. A rosszul értelmezett népszerűség, főleg az anyai vágyak, több bajnak az okozói, mint a fiatalok éretlensége.

Bármennyire is a nemek közötti egyenjogúság híve valaki, a természet adta különbséget erőszak nélkül nem lehet eltüntetni. Egyike az ilyen különbségeknél az is, hogy a nemi kívánság jobban időhöz kötött és csak hosszabb izgatás után és sokkal lassabban idézhető fel a lányoknál, mint a fiuknál. Akinek több noszogatásra van szüksége, hogy bajba kerüljön, annak több lehetősége is van arra, hogy az utról visszaforduljon. Ezt sose feledjék el megmondani lányaiknak. Annál is inkább, mert ha egy leány úgy érzi, hogy ő jóval "hidegebb" mint a partnere és ezt, mint annyian teljesen hibásan betegesnek tartja, önmagát erőlteti bele egy olyan helyzetbe, amiből viszont már nincs ereje és alkalmja visszakozni. Az ilyen nemi kísérletezés súlyos szellemi és érzelmi zavarok előidézője lehet.

Azok, akiknek nincsen leányuk, talán ezen is csodálkoznak, de a romantika utáni vágy, a hős herceg utáni vágy nem tűnt el a leányok álmaiból. A szerelem utáni vágy ma is éppen olyan erős, mint valaha. Eppen ezért a legritkább, hogy egy leány előre megfontoltan készüljön, vagy egyezzen bele nemi kapcsolatba. Ez az oka annak is, hogy a születést szabályozó pirulák nem terjedtek el a fiatal leányok között. A pirula elfogadása szerintük - s helyesen, - egy előzetes beleegyezést jelent, amivel önmaguk értékét, önbecsülésüket érzik lealacsonyítva.

Minden szülőnek élénk figyelemmel kell lenni arra, hogy milyen és mennyi felelősséggel viselkedik gyermeke egyéb dolgokban, milyen magatartást mutat, milyen véleményt mond egyéb, általános erkölcsi kérdésekben, mások megítélésében, munkában, s annak megfelelően kell alkalmat adni számára ezen a téren is a felelősségvállalásra. A szabadságnak kell a felelősségvállalásban mutatott képességhez igazodni, s nem fordítva.

A másik három kérdésre már könnyebb felelni. Ki tanítson? A felelősség a szülőké. De ez nem jelenti azt, hogy minden esetben nekik is kell tanítani. Más felnőtt családtag, felnőtt rokon, keresztszülők egyike néha sokkal alkalmasabb erre, mint a szülők maguk. Különösen, ha a viszony a szülők és gyermekek között nem a legmelegebb és legbensőségesebb. Ez a legjobb szülők esetében is előfordul. A papság és cserkészvezetők fontossága felbecsülhetetlen. Őszintén szólva én ezen a téren többet vártam, bizonyára a magam Emericánus tapasztalata alapján. Sajnos, a szórakoztató ipar az, amely szinte a kizárólagos tanító ma a nemek közötti kapcsolatok kialakításában. Az eredmény egyszerűen tragikus.

Hogyan kell tanítani? Orvosok, tanárok kizárólag klinikai hidegséggel kezelik a problémát. A fiatalok előtt ez élettelen. S jogosan. A pszichológusok legtöbbje mindent megenged, nehogy az "elfojtott kívánságok" zavart idézzenek elő. Nem éreketlen ennél a pontnál magát Freudot idézni, aki "Nemiség és neurozis" c. munkájában minden várakozással el-lentétben így ír: "Neurozis tünetei mögött nem tetszőleges kedélyizgalmak működnek, hanem rendszerint nemi természetűek, tényleg jelenlévő nemi konfliktusok, vagy pedig tul korán szerzett nemi tapasztalatok visszahatásai.

A mindent megengedő filozófiánál nem jobb a mindent eltiltó filozófia sem. A nemi kívánság természetes, nem bűn. Megértő magatartás, az egyénekben lejátszódó jelenségek, életjelenségek megmagyarázása, azok erkölcsi és érzelmi vonatkozásainak ismertetése, valláserkölcsi és társadalmi szabályoknak világos magyarázata az a mód, ahogyan a nemi kérdésekkel foglalkozni kell.

Mikor kell tanítani? Amikor arra az igény jelentkezik. A legszerencsésebb az a szülő, akinek gyermeke nyíltan, őszintén jelentkezik a kérdésekkel. Ha ez nincs meg, nagyon kell vigyázni, hogy ki és mikor kezdeményezzen. A véletlenre hagyni a legveszélyesebb. Arra se számítsunk, hogy egy beszélgetés majd elintézi mindent. Minden napnak megvan a maga problémája, s minden problémának más és más a megoldása.

A növekedés - folyamat. S mert folyamat, nemcsak változó, de alakítható is. Erről soha meg ne feledkezzünk. S arról sem, hogy a család életét úgy irányítsuk, hogy az otthon a gyermek számára ne csak egy hely legyen, ahová aludni jár. És talán azt sem mindig. Ne engedjük, hogy munkánk, elfoglaltságunk miatt gyermekeink minden igényükre valahol másutt találjanak kielégülést. De emlékezzünk erre is: gyermekeink irántunk érzett szeretete mindig nagyobb, mint mi azt gondoljuk, mindig megértőbb és megbocsátóbb, mint ahogy azt megérdemeljük. Ők is szeretetre vágnak. Tévedéseinket, hibáinkat újabb próbálkozással mindig helyrehozzhatjuk. Soha őket fel ne adjuk. Ez a mi felelősségünk.

BÁCSALMÁSI ISTVÁN.

A MAGYAR CSERKÉSZ SZÖVETSÉG

1968 március 2-3-án PEDAGÓGIAI KONFERENCIÁT tartott, a New York-i MAGYAR HÁZBAN /213 E. 82nd St./

A három előadás / kettő szombat délután 3 órai kezdettel és egy vasárnap este 5 órai kezdettel / a mai amerikai élet ifjúságunkra és a magyar családokra ható tényezőivel foglalkozott:

1. Dr. Ádám János SJ /Fordham Univ./: A családi nevelés válsága.
2. Dr. Veress Ferenc /orvos/: Ifjúság és a kábítószer.
3. Dr. Bácsalmási István /tanár/; /High School Board, Ontario, Canada/: Szülői felelősség és gyermekeik nemi fejlődése.

Az előadásokat megbeszélés és vita követte. Így a szülőknek alkalmuk volt a családi élet legégetőbb kérdéseiről nemcsak szakavatott, tudományos véleményyt hallani, de a fiatalok felfogását, gondolkodását is megismerheték.

A vitát Dr. Kriskó István /orvos/ vezette.

Szombaton este a cserkészek vacsorával látták vendégül a résztvevőket.

A CSERKÉSZET VILÁGHELYEZETE ÉS A MENEKÜLT CSERKÉSZET.

Irtá: Fischer Viktor M.Cs.Sz.Kü.V.

A Világcserkészet Intéző Bizottságának felkérésére, a Ford Alapítvány tanulmányt készített a Világ Cserkészmozgalom problémáiról. Az összeállításal Dr.Nagy Lászlót, az Institut Universitaire de Hautes Etudes Internationales munkatársát bízták meg. Ő aztán az 1967-es Seattle-i világkonferencián ismertette tanulmányát és javaslatait. Jelen írásomban az összefoglalás magyar cserkészetet érdeklő kérdéseiről kívánok röviden beszámolni.

Az értekezés a következő részekre oszlik:

I. Alapvető elvek: 1. A cserkészzet eredete. 2. A cserkészzet és a világ. 3. A cserkészzet és a politika.

II. A mozgalom egysége: 1. Az egyes szövetségek elismerése. 2. A cserkészzet alapfogalmai: a törvények, a fogadalom, az őrsi rendszer, táborozás, játék, önévelés, vezetőképzés, szimbolizmus, koedukáció. 3. Egyöntetűség, egység és egyetemesség.

III. A világszervezet organizációja. IV. Minőség. V. Függelék: A problémák megvizsgálásának módszerei, statisztikai adatok, jelentés a menekült cserkész szövetségekről.

Bevezetésként néhány érdekes adatot hoz az értekezés. A világmozgalom 80 %-a az iparosodó államokból tevődik össze. Viszont potenciális tagjai a még nem iparosodott országokban vannak. A jelenlegi létszám főleg a városi lakosságból adódik. A cserkészek létszáma az egyes országok összlakosságához arányítva 1:30 és 1:7000 között fog. Ez a sűrűség a legnagyobb a fehér emberek által lakott országokban. /A nyugati világba szorult magyarság kb. 250 személyére 1 magyar cserkész jut./

A világmozgalom az utolsó 20 év alatt, létszámban majdnem kétszeresére növekedett. Ám a növekedési ütem állandó csökkenést mutat: tehát a létszám növekedése a demográfiai evolúcióval szemben lassulást jelez.

A tanulmánnyal kapcsolatban az egyes szövetségekhez kérdőíveket intéztek, de rögzítették a világcserkészzet fontosabb vezetőinek véleményét is. Ezeket statisztikailag elemzik, majd Dr.Nagy saját javaslatait teszi meg. A 86 nemzet közül 72 küldte be az íveket. Érdekes, hogy pl. az amerikaiak és az arab államok a mozgalmat minden ifju számára kívánják fenntartani, míg az afrikai és távolkeleti szövetségek az ellenkező vélemény felé hajlanak.

Megemlíti az alkotmánnyal ellentmondásba kerülő véleményeket is. /Kizárandók az olyan szövetségek, melyek esetleges kormányváltozás esetén a törvényekhez való ragaszkodást tartják fontosabbnak, az erőszakkal uralomra jutott kormányhoz való hűségénél.

A vallási status quo megtartása mellett 85 % szavazott. 15 % úgy vélekedett, hogy a vallás ma már idejétmulta, vagy nem lényeges a cserkész nevelésben.

A politikai tényezők különösen a felnövő és gazdaságilag még fejletlen országokban játszanak közre. Ahol a cserkészzet időtöltő szerepet játszik, ott a politikamentesség komoly alapelv.

A mozgalmi egység megtartása érdekében az egyes szövetségek felé a világszervezet "külpolitikája" 3 problémát lát:

a/ Elismerés nélkül működő szövetségek. Ezek közé tartozik a Lengyel Cserkészek Szervezete. Ez nem a menekült lengyelek cserkész szövetsége, mely hasonló a miénkkel, hanem a Lengyelországban működő 130.000 tagu szervezet. Hasonló a magyar uttörő mozgalomhoz. Továbbá ide sorolható a 147.000 tagu All India Boy Scout Association, mely az államtól független. Vezetése az elismert standardok szerint történik. Ez utóbbi szövetség és az elismert Bharat Scouts and Guides szövetség között felmerült nehézségek alapján a világkonferencia elhamarkodott döntést hozott. Továbbá működnek olyan autonóm szövetségek is, amelyeknek nemzetközi elismerésük nincs, viszont sikeres cserkészmunkát végeznek. /Spanyolország, Arab Cserkésziroda/ Az ilyen szövetségek elismerését a válaszok kb. 50 %-ban szavazták meg.

b/ Disszidens szövetségek. Ezek valamikor elismert szövetségek voltak. Később különböző okoknál fogva a világszervezetet elhagyták. Itt meg kell említeni, hogy ebbe a kategóriába tartozó szövetségek nem szükségszerűen mind ott működnek, ahol federációs szövetségek vannak. Az európai államok közül majdnem mind federációs szövetség, kivéve az angolt.

c/ Menekült Cs. Szövetségek. Ezek közé főleg a kelet- és középeurópai államokból menekült szövetségek tartoznak. Elsősorban az örmények szövetsége, mely már 1929-ben nyert elismerést, tehát jóval a mai un. "Vasfüggöny" kialakulása előtt. E szövetség elismerése precedenst jelent, amely különösen a többi menekült cserkész szövetségek felé hat ki. Ezek száma 20-ra becsülhető. A formázai /Nemzeti Kina/ szöv. még nem jelent problémát, mivel Vörös Kina nemzetközileg /UNO-ba/ nincs elismerve. Ennek esetleges bekövetkezése után Nemzeti Kina tagsága a nemzetközi joggal ütközik és elismerésük kérdésessé válhat.

A tanulmány felméri a menekült szövetségek problémáit és belátja az ezzel kapcsolatban hozott határozatok hiányosságait. E kérdés "menekült" részéről való ismertetését Chászár Ede, volt külügyi vezetőnk végezte. Írását a szerző teljes egészében le is közölte.

A kapcsolat a világszervezet és a menekült szövetségek között idők során mindjobban elsovadt. A világszervezet vezetői azon a véleményen voltak, hogy a viszonyok e szövetségeken belül megromlanak /nyelvi, kulturális és szociológiai problémák/ és a sok esetben elkerülhetetlen integráció, asszimiláció, stb. bekövetkezik. A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy bár ebben sok igazság lehet, ez nem elég ok e szövetségek negligálására. A menekült szövetségeknek több országban vannak szervei. Egyes ilyen szervek /csapatok/ helyenként igazolt egységei a helyi szövetségnek. Van olyan eset is, ahol maga a szövetség ideiglenesen jogilag is a helyi szövetséghez tartozik. Pl. az észti szövetség, amely jelenleg a Boy Scouts of Americánál igazolt, valamilyen különleges status alatt. Ám központjuk gyakran változtat helyet. Jelenleg az USA-ban van. Viszont miután 2 év múlva esetleg nem itt lesz, az eljárás nem megoldás. A M.Cs.Sz. csapatai közül cca. 20 % igazolt helyi szövetségeknél is.

Az egyik szövetség elnökének tipikusan jogi felfogása szerint, a menekültek gyerekei már nem menekültek, mivel hazájukon kívül születtek. /Ám a M.Cs.Sz.-ben a 67-es évi jelentések alapján a cserkészek és vezetők 62 %-a született M.O.-on kívül. Sőt, egyik USA-i leánycsapatunkban 91 % született országon kívül./ Érdekes, hogy egy értelmes ember, 50 éves cserkészszultán /7 világjamboreen vett részt/ kizárólag jogilag szemléli a helyzetet. Ezzel szemben pártolja a Menekült Tanács felállítását.

Ha csupán a létszámot vesszük figyelembe, a M.Cs.Sz. a maga 5000 cserkészével az elismert szövetségekhez arányitva, a felső 2/3-ba kerül. Tehát az elismert szövetségeknek 35 %-a kevesebb taggal rendelkezik, mint a M.Cs.Sz. A menekült cserkészek összlétszáma valószínűleg meghaladja a 20,000-et.

A legtöbb helyi szövetség a menekültek beolvasását szorgalmazza. Érdekes módon különösen az amerikai szöv., ahol annyira

erősek a kisebbségek és ahol a szabadság elve annyira kihangsúlyozott, valamint a menekültek és kisebbségek bevándorlása állandó. /Talán éppen ezért. Szerk./

A menekült cserkészzet tekintetében a következő válaszok érkeztek be a tanulmányhoz: 56 % az ilyen szövetségek elismerését ellenzi, 44 % kívánja, vagy érdektelen. A tanulmány összeállítói az elismerést szintén ellenzik mondván, hogy e szövetségeknek több, mint fele független államra nem támaszkodhat.

Viszont helyeslik az ilyen szövetségeknek különleges elismerést adni, tehát az alapszabályok módosítását kívánják e szövetségek érdekében.

A tanulmány készítői tisztában vannak azzal, hogy sok szövetség kiváló munkát végez minden nemzetközi elismerés nélkül. Számos vezető ezt a problémát viszont csak politikai és ideológiai szempontból nézi. A komolyabb szövetségeket viszont bántja, hogy olyan szövetségek kaptak elismerést, ahol a cserkésznevelés színvonala nem ütötte meg a kívántakat. Tehát új szabályok beiktatását, ill. a régiak módosítását javasolják, különösen a nevelési szempontokat figyelembe véve. Legtöbbször megegyeznek abban, hogy az alkotmány módosítása előtt, a kérdés alaposabb vizsgálatára van szükség.

HOGYAN ÁPOLJUK A CSERKÉSSZELLEMET A REGŐS PROGRAMBAN ?

/Tisztítábori studium-feladat/

Hogy a fenti kérdésre megfelelhessenek, először is analizálni kell a regősmozgalmat. Előre becsájtom, hogy csak a magam tapasztalatai alapján tudok válaszolni. Lehet, hogy más országokban más a helyzet, vagy nem elég régi a regősmunka ahhoz, hogy precedensek alapján egy irányt lehetne adni az egésznek.

1/ Kik vesznek részt főleg a regősprogramban?

Olyan cserkészek, akik már kinőttek a cserkészskorból /17-18 évtől felfelé/, anélkül hogy vezetői pozíciót értek volna el. Tehát: már nem sokat nyújt nekik a cserkészlet. Aktiv cserkészek, sőt cserkésztisztok, akiknek szívében a magyar népihagyományok ápolása; És fiatalok, akik most kapcsolódnak be a cserkészmozgalomba, - bár ez a legkritikább fajta.

2/ Miből áll a regősprogram?

Itt nem a regőlés ideális formájáról beszélek, ami a népi hagyományok lehető legtökéletesebb tanulmányozását és elsajátítását célozza és csak második helyen áll szereplésből, hanem a gyakorlatáról: Ez főként szereplésekre, előadásokra való készülődésből áll, s így kevesebb idő marad a tanulmányozásra. A regős életnek ezt az eltorzulását emigrációs helyzetünk okozza.

Egy ujonnan alakult regőscsoport, legyen az bármilyen idealista és jó szándéku is, rövid időn belül műkedvelő színjátszócsoporthá válhat. Ez az átváltozás érthető és majdnem elkerülhetetlen, ha számításba vesszük a magyar kolóniák szegénységét előadó művészekben és főként anyagi áldozatkészség vonalán. A cserkészek /regősök/ rendszerint jó szereplők, és ami fontos: ingyen szerepelnek.

Ezek után arra a következtetésre juthatunk, - és a gyakorlat ezt itt-ott alátámasztja, - hogy a regősmunka elvonja tagjait a cserkészettől, mert még azok az aktív cserkészek is, akik a regölést csak mellékesen gondolták csinálni, idővel engednek a szereplés varázsának és elhanyagolják cserkészkötelességeiket.

Erre nekem egy és fél éves regősvezetői működésem alatt gyakorlatban nem sikerült teljesen megoldást találni, de elgondolási-
mat az alábbiakban rögzíthetem le:

A regölés, mint önnálló mozgalom, igen fiatal. Nincsenek járt utjai. Mostanáig a regősprogram kiút volt, amellyel igyekeztünk megtartani a felnövő cserkészeket a cserkészetnek és a magyarságnak. Néhol viszont az a helyzet, hogy az idősebb cserkészeket kell megmenteni a cserkészet számára a regősmozgalomtól. Ez talán tulzás, de nem minden esetben.

Ahhoz, hogy megtartsuk a regősmozgalmon belül is a cserkészszellemet, a következő eszközöket ajánlom:

a/ formaságok
b/ a cserkész gondolkodás megtartása és fejlesztése a regülésben is.

a/ Őrsi keretben való működést mind lányoknál, mind a fiuknál követeljük meg. Ezek az űrsök tartozzanak továbbra is a csapat keretébe. A csapatparancsnok maradjon feljebbvalójuk. Ő engedélyez, vagy nem engedélyez minden egyes szereplést. - A próbák csak párostánc tanulásánál, vagy vegyeskórus esetében legyenek közösek. Ez elősegíti az űrsi keretben való működést. - Legyen űrsi kirándulás. - Tartsák be az összejevetel ceremóniáit /ima, szeretetkör, stb./ - Az őv. csak olyan valaki legyen, akinek még "strapaképes" a cserkészszelleme. /Ilyet találni nehéz, mert nem elég a cserkészszellem, jó táncosnak, énekesnek is kell lennie és természetesen energikus szervezőnek is/. - Az űrsök vegyenek lehetőleg részt az évi nyáritáborokon. - A legfontosabb gondunk legyen megakadályozni azt, hogy az űrs aktív cserkésztagjai elhanyagolják cserkészkötelességeiket. Mi úgy próbáltunk ezen segíteni, hogy a regüléshez minden cserkésznek a csptól kellett engedélye legyen. Azonkívül, ünnepélyes keretek közt megfogadtuk, hogy továbbra is a cserkészlet lesz az első számára. /Egyeseknél ez valóban használt./ Ugyanezen okból a regősgyűlést olyan napra tettük, hogy a cserkészösszejevetelekkel ne ütközzék.

b/ Minden szereplésen mint cserkészek és nem mint regősök vagy tanccsoport, vagy valami más, vegyenek részt. Nevük lehet "X.Y. csapat regősőrse", de a cserkész szó mindig szerepeljen. - Nem használhatjuk az összejeveteleken elég gyakran a "mi cserkészek", "cserkészetben", - stb. fordulatokat. Ezeknek szuggesztív hatása van és éreztetik, hogy elsősorban cserkészek vagyunk. - Ha sikerült elérnünk, hogy a regős csoport cserkészszelleme kifogástalan legyen, talán megoldhatjuk a regősmunkában eddig itt-ott előfordult cserkészietlenségeket is.

CHÁSZÁRNÉ HARTMANN MAJA

A szomszédom jó ember. Mindent megtesz családjáért. Szép lakásuk, kertjük és autójuk van. Minden vasárnap reggel elviszi feleségét, hat éves leányát és négy éves fiát a templomba. Míg a család istentiszteleten van, ő fűvet nyír. Mire befejezi a fűnyírást, az istentiszteletnek is vége van. Szépen hazahozza a családját, hadd gyönyörködjenek a lelki fel-frissülés után a rendbentartott kertben is.

Ám ez a jó apa csodálkozik majd legjobban, ha 15 éves leánya nem lesz hajlandó többé templomba járni és ezzel együtt esetleg feladja a keresztyén törvények megtartását is.

Magyarul ezt röviden úgy fejeznénk ki: hogy vizet prédikál és bort iszik. Ne követeljünk cserkészektől olyat, amit mi nem teszünk meg. A gyermek érzékeny, megfigyelő képessége jó, hosszú ideig nem lehet becsapni.

Példaadásunk azonban a gyermek korának megfelelő legyen.

A kiscserkész szeret felnézni az idősebbekre. Az ő játék és mese világában óriások, vitézek és tündérek hozzák a jót, a szépet. Ezért a cserkészvezető ilyen szerepben álljon cserkészei elé. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a vezető a valóságnak nem megfelelően hitegesse cserkészeit, hogy magáról valótlan állítson csak azért, hogy imponáljon nekik. A kiscserkészek vezetője legyen olyan, mint a gondoskodó, tanító, megértő és néha büntető, de szerető apa.

10-14 éves korban az ifjúság szeretne felnőtt lenni. Ők már nem a mesék, hanem a tények és valóság világában élnek. Mindinkább ki-nyílik előttük a világ igazi arculata, jó és rossz oldalával együtt.

Nekik a tényeket, a törvényeket, a helyes irányt kell bemutatni viselkedésünkkel, példánkkal. Sokszor ezt úgy értelmezik helytelenül, hogy ne követeljünk meg olyasmit, amit mi nem tudunk megtenni. Morális szempontból nincsen különbség öreg és fiatal között. A fizikai adottságok terén azonban van és ezt a cserkész is felismeri és figyelembe veszi.

A vezető tehát nem veszíti el tekintélyét, ha nem tud úgy a fára mászni, mint fiai. Ezzel szemben pontosságával, rendszeretével, igazságosságával, beszédmórával, pártatlanságával és vallásos életével utat mutat cserkészeinek.

A 14 éven felülieket megint másként kell kezelni. Nekik sok szempontból az idősebb korosztályok maradiak. Nem tudnak semmit és nem értik meg az "ő" problémáikat.

Számukra a helyes példaadás - az emberi fogytékosság és hibák felismerése és ezek leküzdése - a fontos.

Ne igyekezzünk eltakarni fogytékosságainkat. Ugyis észreveszik. Ennek dacára lássák azt is, hogy küzdünk a hibáink ellen. Nem szégyen bevallani, hogy valamit nem tudunk. Kérjünk tanácsot tőlük, ha pl. modern tudományos dologról van szó, amiről ők már tanultak, de mi még nem.

Ha tévedtünk, valljuk be. Szoktassuk meg a fiukat arra, hogy a problémákat rövid idő alatt megvitatjuk és közös véleményre jutunk még akkor is, ha az elején nagyon különböző volt felfogásunk.

Minden példaadás alapköve az ember belső életének valósága. A modern világban az emberiség szeretetre vágyik. Jobban talán, mint valaha a történelem folyamán.

A szeretet nem más, mint az én akaratom meghajlása mások akarata előtt. Az igazán szeretni tudó ember ezt sugározza magából. Ez a legjobb példa, amit adhatunk.

Jó munkát !

KRASSAY ISTVÁN

Kiscserkész

TÁBORI KIÉRTÉKELÉS.

Ragyogószemű, izgatott gyermekek érkeznek gyors egymásutánban nagy táskákkal, hátizsákokkal a Rio de Janeiro-i autóbusszállomásra. Az új esztendő ismét meghozta a várva-várt tábort. Elég sokan vagyunk, így külön autóbust is állított be a társaság számunkra, - az idegenek szerencséjére. Gyorsan elhelyezkedik a társaság, nagy a bucsuzkodás. Persze inkább a szülők vesznek érzékenyen bucsut, a gyermekek inkább a táborban szeretnének lenni. Van egy csomó első táborozónk, akik izgatottan faggatják a többieket, mi is vár rájuk az elkövetkező órákban és napokban. Kapnak is felvilágosítást az "öregektől", akik lelkesen magyaráznak a csacsikról, alsó-felső ágyról, uszodáról, tábortűzről, kirándulásokról. Igazán nem tehetnek róla, hogy az "ujoncok" nem értik az értelmes beszédet. Szigorúan megkövetelik egymástól a magyarul beszélést /de meddig tart ez a lelkesedés?!/ Novák Miki már többször kijelentette: "én csak magyar beszél", hogy aztán a következő pillanatban már franciául kérjen felvilágosítást /ha már brazilul nem szabad/. Sajnos, hárman alig tudnak magyarul. Sok gondolkodás és komoly megfontolás előzte meg elhozatalukat: azt reméljük, hogy a táborban megszeretik a cserkészetet és a magyar nyelvet és nem veszítjük el őket. A háromórás ut végén már némi eredményt mutatunk fel: a soffőr "até logo Ilusnéni"-vel kíván minden jót.

A tábor programját elég nehéz volt úgy összeállítani, hogy minden résztvevőt lekössön: 11 kisleány, 5 kisfiú - közülük 2 leány, 2 fiú első táborozó, 3 közülük alig ért magyarul, a többiek pedig kis özszeszokott társaság, negyedszer, sőt néhányan ötödször jönnek táborba és év közben is szorgalmasan résztvesznek a munkában. Vigyáznunk kell, ne unják magukat a különböző csoportba tartozók. Ez a probléma kis létszámú csapatoknál lehet gyakori. Korban - hál'Istennek - nem ilyen nagy az eltérés, az átlag 8-10 éves.

A tábor keretmeséje az "égigérő nagy fa meséje" volt./L.: Magyar Népköltés, hétfalusi gyűjtés: 1908, 373 l.A magas fa gyümölcse címmel/ Minden nap részletesebben vettünk egy-egy részt, alanti felosztásban:

A mese bevezetése
Vállalkozik a szegény asszony fia
Találkozik a szél anyjával
" a hold anyjával
" a nap anyjával
" a vén emberrel

Kocsis lesz Tündér Ilonánál
A magas fa gyümölcseit elnyeri
Lemegy a földre
Visszatér Tündér Ilonához

Mindjárt a megérkezés estéjén elmondtam a mese bevezetését, másnap estére a nagyobbak egy szép nagy fát készítettek a tábortűzre és elhatároztuk, hogy minden tag választ magának egy kis jelképet /virágot v. állatot/, azt elkészíti és a tábori élet ezer viszontagsága közt kapaszkodik felfelé a szegény legénnyel együtt. Így gondoltuk a kiscserkészek számára érthetőbb, szemléltetőbb és talán a magyar gondolkodásmódhoz közelebb álló eszközökkel helyettesíteni a pontosítást. A nagy fát felragasztottuk a csűrben - a mindennapos esti zápor miatt a tábortűzest u.i. a csűrben tartottuk - és elmondtuk, hogy kapaszkodik fel a szegény legény, szagatja a vashocskorokat is, el is fárad, de azért nem fordul vissza. Harmadnapra már megkaptuk, kemény papírra ragasztottuk és gombostűre szurtuk a kis jelképeket. Megkezdődött a nagy mászás! Nagy volt a fiúk öröme, hogy az őrük mindig legelől volt /volt külön őrsi verseny is/. Reggel hamarabb készültek el a takarítással, csak hogy megnézhessék, ki hol tart. Nagyon jó hatással volt rájuk és azt is megértették, hogy még senki sem érthette el célját: a hold házáat mind elhagyták, néhányan még a napét is.

Elég sokat esett az eső, de inkább délután. Így a délelőtti használtuk fel tábori munkákra, tánctanulásra, népi játékokra, sportolásra. Fürdésre is sor kerülhetett, szinte minden nap. Megrendeztük a szokásos kirándulásokat is.

A délutáni esők alatt rengeteget "dolgoztak". Illusztálták a keretmesét, a honfoglalást, a tábor életét: rajzoltak, színes pa-

GONDOLATOK EGY KISCSERKÉSZ VK.TÁBOR UTÁN.

Nálunk a "tábori jelentés" szent és félelmetes szó. Az emberek fél évig rágódnak a megírásán. Mult évben én is kezdtem rajta rágódni. Ennek következtében nem kaptatok tőlem egy sort sem. Gondolom tehát a legjobb az, ha én most itt, amíg "gyerekeim" a próbáztatásra magolnak, hamar összeírom azt, ami - gondolom - érdekel. Kérlek tehát, ne haragudj a formátlanság miatt.

1./ Mindinkább kitűnik, hogy könnyen kitölthetünk egy hetet kiscserkész anyaggal. Sőt! Ugy érzem, sokat tanultak a gyerekek: eredményesek voltak ugyanis az előadások utáni megbeszélések, amikor mindenki saját problémáit hozta elő.

Előadásaim címei: A kisgyerek. A kiscserkészlet lényege. A mese szerepe a nevelésben. A játék szerepe a nevelésben. Kiscserkész próbarendszer. Kiscserkész összejövétel, kirándulás. Kiscserkész tanyázás. Mezejáték kidolgozása. Kiscserkész szerepeltetése. A kiscserkész raj, ill. órs felszerelése. Hogyan tanítunk írni-olvasni.

Ügyeltünk arra, hogy minél több, már kész foglalkozást vigyünk haza. Hisz az összejövetelek halála, hogy az óv.-k nem készülnek kellőképpen elő, sokszor idő hiányában. Így, mi itt próbáltunk nagyjából egy év összejöveteleire előkészülni. 40. új játékot, egy sereg gyereknek való népdalt, csatakiáltást, mondókát, tábortűzi számot tanultunk. Studium alatt naponta népmeséket olvastunk, amelyeket gyakorlatképen egymásnak elmondunk. Sajnos, a mult év legeredményesebb és talán leghasznosabb programja ellenben kimaradt: nem volt, aki kézügyességeket tanítson. Ez pedig nagy kár.

2./ A résztvevő gárda - akár csak mult évben - elsőrangú volt. A gyerekek lelkesedése engem is valóban belelkesített. Különösen annak örültem, hogy három "fiam" olyan nyilvánvalóan jó kiscserkészvezető, - hisz tudjuk, milyen probléma ez legtöbb csapatnál.

3./ Beszélgetéseink során mindinkább kitűnt, hogy általában csapatszerke menyire helytelen vágányon fut a kiscserkészlet. Legtöbb csapatnál miniatűr cserkészletet csinálnak a kiscserkészletből. Hallgatóim zöme azt sem tudta például, hogy létezik kiscserkész próbarendszer. A tisztek közül is csak egy ismerte. Ezenfelül, akik ismerik, sem követelik. Ily módon tehát az az érzésem, hogy a tiszteket és segéd-tiszteket kellene a kiscserkészletből jobban meggyúrni. Hisz végeredményben nem az óv., de a programot adó raj- és csapatparancsnok hibázik otthon. Meg kellene előzni azt, hogy 14 éves korban a cserkészek már mindent unnak, hisz már 6 éves koruk óta nyomják fejükbe ugyanazt. Szét kellene talán újra küldeni a csapatoknak a kiscserkész próbarendszert és forszírozni, hogy azt kövessék is.

4./ Gondolkozom: mi lenne, ha a vezetőképzést a vk. mellett úgy bővítenénk, hogy az eredményes óv.-k mellé beosztanánk a jelölteket "tanoncoknak"? Kiscserkészvonalon ez lenne a legjobb. Nem rontaná a "banda szellemet", amely sokkal csökkentebb formában van itt meg.

DÖMÖTÖR ÉVA

piro vágta ki, ragasztottak, kézügyességüket gyakorolták. A nótázásra is ilyenkor került sor, sok új népdalt, népi játékot tanultak.

Egyik délután megünnepeztük az ötödik ízben táborozókat, Mike Jutkát és Nagy Katót. A nagylányok hatalmas csokoládétortát készítettek, még a gyertyák sem hiányoztak.

A tábori tisztség olyan mintaszerű volt, - hála az őrök munkájának, - hogy az egyik látogató cs. tisztt nem merte eldobni cigarettá-csikkjét, úgy érezte, azonnal feltűnnék.

MOLNÁR FERENCNÉ
tpk.

20 év után, ismét magyar cserkésztáborban voltam.

Nagy élmény volt már csak a gondolat is, hiszen akkor, a Balaton közelében, a Bakony rengetegében úgy látszott, hogy örökre bucsut kell vegyünk a cserkészettől.

Még szebb volt az élmény, hogy 20 év után, külföldön, ugyanazt a magyar cserkésztábort találtam meg.

Kapásból kellett egy tábortűz vezetését átvenni, sok improvizáció. Ami meglepett, az az ügyefogyottság volt őrsvezetőknel, néhány segédtisztnél. Megtudtam, hogy ezek "egyedül" cserkészkednek. Ahonnan jöttek, ott nincs csapat. Kicsit furcsa volt első hallásra, de aztán eszembe jutott, hogy több erő és jellem kell ahhoz, hogy valaki magánosan megmarad annak, ami... - cserkésznek.

Ezen a ponton merült fel bennem a gondolat: nincs-e alapvető tévedés a dologban? Megvan-e még az a háttér - a csapatélet - azokhoz a követelményekhez, amelyeket elvárunk magunktól és a többiektől is? Hogyan lehet állandó kiképzést biztosítani egy magányos cserkész számára?

Itt szeretnék néhány kérdést felvetni, talán sikerül egy sajtóvita útján új megoldásokat találni.

1. Cserkészek, tisztek, annyira szétszórta élünk, hogy leginkább csak a sajtó hasábjain találkozhatunk. Ezért a tagdíjakat úgy kellene kalkulálni, hogy abban a Vezetők Lapja és a Magyar Cserkész előfizetési díja benne legyen. /Ez meg is történt már. Szerk./

2. Mindkét lap összeállításánál figyelemmel kellene lenni az alábbiakra is.

3. A próbák anyagát össze kellene állítani egy távkurzushoz: felbontani rövid cikkekre, kérdésekre. Utóbbiakat úgy fogalmazni, hogy megválaszolásukhoz az anyag részletes átböngészése kelljen. Így el lehetne érni, hogy a próbák anyagát a tábor előtt legalább nagyjából sejtse mindenki.

4. Társasjátékok, szemléltető eszközök összeállítása oly kivitelben, hogy azokat szobában is ki lehessen állítani, ill. felfüggeszteni /pl. vászontérképre Magyarország, népi himnuszok, népviseletek műanyag domborművön. Mi egy térképet készítünk összerakható megyékkel, alatta jellegzetes műemlékek, városképek, alatta népi tájak, így asszociálódhat sok minden./

5. Tábori részvételhez egy bizonyos pontszám elérése lenne kötelező - főleg vezetőképző táboroknál.

6. A táborokon az őrsi élet és a gyakorlatiasság domináljon.

7. E célból a tiszteket különleges képességeik és tudásuk alapján kell kiválasztani /néprajzos, magyar történész, stb./ és a tábori munkák, foglalkozásokat úgy kellene beosztani, hogy minden őr egyszer a történésszel, stb. jöjjön össze és adott időszakról elbeszélgethessenek. Vagy úgy beosztani, hogy pl. akik a történelmet szeretik, azok többet lehessenek a történésszel együtt, vagy akik inkább eszkalálni szeretnek, azok a néprajzossal farigsáljanak.

8. Ugyanezen elv alapján kellene a céltábortűzeket előre elosztani, vagy tábortűzi, portyaközi beszélgetéseket előkészíttetni.

9. Mindennek az értelmét abban látom, hogy a tábor, mint egy jó film peregjen le. A véletlen mindinkább kiszoruljon, mert - szociológiai és pszichológiai szempontból nézve - rossz tábor nem engedhetünk meg magunknak!

Jó Munkát!

SÁMÁN

TANULSÁGOS RÉSZELETEK EGY NAGYTÁBORI JELENTÉSÜL.

Táborigramunk és keretmesénk kiválasztásánál tekintetbe kellett vegyük azt az új tényezőt, hogy két teljesen különböző csoport táborozott együtt, mégpedig:

- a/ a buenosi lánycsapatok: összeszokott társaság, amelynek zöme már igen sok táboron vett részt és többen most végeztek el a segédtiszt táborát,
- b/ az uruguayi lányok, akik még soha cserkészetről nem hallottak, akik a magyarságról is csak közvetve - sokszor csak a nagyszülők elbeszéléseiből - tudnak.

Keretmesénk a "diadalmas cserkészlilium" volt. A magyar cserkészlet nagy nemzeti táborát rendez, hogy az ország minden részéről összehajósuljanak a csapatok. Így gyűlnek össze: a pécsi Pipacs őr, - a miskolci Orgonavirág őr, - a kolozsvári Napraforgó őr, - a marosvásárhelyi Buzavirág őr, - és a kecskeméti Lilium őr cserkészei, stb. A tábor célja a 4. cserkész törvény gyakorlati élése. Ahhoz, hogy ezt a célt elérjék, előbb meg kell ismerjék egymást. Be kell mutatkozzanak azzal, ami őket jellemzi: városuk, ill. tájegységük sajátosságaiával úgy, hogy minden őr a legjavát adja magából. Azáltal szerezhethetnek jó hírnevet saját csapatuknak, városuknak. Így ismerhetik meg az őrök más városok cserkészletét is. A jóindulatu megismerkedés magával hozza a szeretetet és ez a szeretet az alapja a 4. törvénynek. Ha ezt a testvériséget elérjük, a nagy nemzeti tábor eredményes volt és a cserkészlilium győzött.

Az idegi keretmese kevésbé volt "mese" jellegű, mint az előző éveké. Annál fontosabb volt azonban. Világos, azaz kézzelfogható cserkész téma volt. Mindenki megérthette, s idén aktuálisabb volt, mint valaha. Olyan gyerekek kerültek össze, akik még soha nem látták egymást: buenosi, mar del platái, és uruguayi lányok. Sőt, - mint később kiderült, - az utóbbiak még egymást se igen ismerték.

Magyarságnevelés: Előadásokat és tábori tüzeket tartottunk a népi tájegységekről, népszokásokról, stb. Egy új "karikázót" tanítottunk be és átvettünk egy régit. A lányok igen élveztek, dacára a homokos talajnak. Nagyon sok új népdalt tanítottunk meg és megismertettük az utolsó VK. táboron tanult népdalokat a csapat többi tagjaival is.

Jellemnevelés: Ezen a téren különösképpen meglátstott a VK. tábor jó hatása. Ujítás volt idén az, hogy a 10 törvényről szóló előadások őrönként folytak le, az őrvezető vezetésével, általában az őrösi foglalkozás előtt. Ennek célja az volt, hogy a gyerekek jobban megnyíljának és őszinte beszélgetés kövesse az őv. magyarázatát. Nagyon pozitív tapasztalat volt.

Ezenkívül pedig több előadást tartottunk az önfegyelemről, a közösségi szellemről, a lemondásról, stb. Ezeknél az előadásoknál általában kettőosztottuk a leánycserkész altábor tagjait, korosztály szerint.

Fogadalomtételre, ill. ujításra M. Bodolai készítette fel lelkiileg a lányokat, több előadás és beszélgetés által.

Különösen eredményes volt a fogadalomtétel előtti egygyedüllét, amit maguk a lányok követeltek.

Öröm volt látni, hogy a tábor folyamán mennyire ki nyílt a lányok szeme a természet meglátása felé. Ezt elsősorban a kirándulásokon meg az egygyedülléti napon tapasztalhattam.

Végül is a hagyományos "testvérkék", a napi jelszó és a tábori tüzek végén való elmélkedés adtak még alkalmat a jellemnevelésre.

Cserkész gyakorlati és elméleti anyag: Zászló-, sip-, utjelek, morze, csomók, elsősegély, tűzrakás, tűzfajták, stb.-ről forgószinpadok voltak, a segéd tisztjelöltek bevonásával. A formáságokat naponta gyakoroltuk /15 perc/. A tábori építmények igen leleményesek voltak.

A tanultakat gyakorlatilag a portyán és az egyéni akadályverseny próbáztatáson alkalmaztuk.

Táborunk önmagában véve is eredményes volt. A két különböző csoport nagyon összeszokott és megszerette egymást. Míg az uruguayiak kaptak egy általános képet a magyar cserkészmunkáról, a buenosi lányok számára is nagyon nagy élmény volt ez a tábor és sokat kaptak tőle. Rádöbrentek arra, hogy léteznek más magyar csoportok is, ahol szükség van a cserkészetre. Megtanulták jobban értékelni azt a cserkészetet, amit eddig természetesen vettek. Megértették azt, hogy a tábori élet minden mozzanatának van jelentősége, legyen az a sorakoztatás vagy a szertartások, a pontozás vagy az állandó nótaszó. Nagyon szép szellem alakult ki a lányok között. Ez mind bizonyára kihatással lesz az egész évi munkánkra is.

KESSERÜ JUDIT

=====EPK=====

KERETTÖRTÉNETEK

A Teleki Hagyaték a magyar cserkész nevelését, irányítását kerettörténetek segítségével végzi. A nővé gyermek, aki cserkész szeretne lenni, korához és szellemi képességeihez illő keret formájában kapja az első próbák anyagát. A gyermek, aki még közelebb érzi magához a mesék világát, jobban átveszi és szívesebben teszi magáévá pl. a 10 törvényt a "három kísértés" próbájával. Megérti, hogy a cserkészlet segíti, jobbat, teljesebb emberré teszi.

A kerettörténetek használatára klasszikus példát találunk a magyar irodalomban. Mikszáth Kálmán írja le "A ló, a báránka és a nyúl" c. elbeszélésben, hogyan szoktatja rá a husevésre kisfiát, Jánoskát. /A gyerekek, Jubileumi Kiadás, 16.k. l o./ Olyan tanulságosnak érzem, hogy egy pár részletet idézek belőle: "Gyenge, vézna fiucska volt Jánoska, az orvosok azt ajánlották, hogy husra kell fogni... Mennyi leleményesség, mennyi furfang kellett, hogy a lábáról levegyem. Mert éppen a húst szerette legkevésbé. Igérttem neki képeskönyvet. Használt is egy napra, míg a könyvet átlapozta, másnap már nem evett. Hoztam neki száz és száz játékot, De mi lett a vége? A húst nem szerette meg, hanem a játékokból kiszerezett.

Később hiába ígérttem akármit, mindenre rázta a szép szöszeke fejcskáját: Nem eszem, nem eszem.

- Igazi lovat veszek esztendőre. - Nem eszem húst még sem.

- Sarkantyut veretek kicsi csizmáidra. - Jaj, nem eszem én húst!

Egyszer aztán ölembe ültettem Jánoskát és elkezdtem neki okosan megmagyarázni a dolgot.

- Pedig látod, abból nagy hiba lesz, ha te húst nem eszel.

Ragyogó szeméit, azokat az édes szeméit rámvetette kíváncsian, hogy mi baj lesz abból.

- Mert mikor te hús esztendőse leszel, akkor én téged fölviszlek Bécsbe.

- Ahol a király lakik?

- Ahol a király lakik, szivecském, éppen öhozzája.

- Mama is velünk jön?

- Mama nem jön velünk. Csak magadat viszlek, mert neked ott meg kell verekedned a király fiával. - Mosolygó képe komoly lett, magas, sima homlokára kiült egy öreges ránc s a szivecskéje hangosan dobogott. Volt annak a dobogásában félelem is, büszkeség is.

- Igaz lesz az, apa?
- Igaz lesz, ha mondom, csak aztán jól üssön ki a dolog, mert ha te leszel a birkózásban az erősebb, akkor neked jut az ország, ha pedig a király fia lesz az erősebb, akkor övé marad az ország, téged pedig becsúsnak egy börtönbe.

Szeme megvillant, s hogy megvigasztaljon, puha kezeivel meg-simogatta arcomat.

- Nekem úgy látszik, hogy én leszek az erősebb.
- De nekem nem úgy látszik, - mondtam szemrehányóan, - mert a király fia mindennap egy font húst eszik meg, hogy növekedjék az ereje, te pedig nem akarsz enni. Szomorítod a szívemet és nem szerzed vissza az országot a magyaroknak.

Jánoska meg volt győzve. - Nekem két font húst süssenek! - selypíté parancsolón. Ettől kezdve rendes hűsevő lett, készült a nagy verekedésre, már fel is osztotta az országot szeretői között."

Tanulságos számunkra ez a történet. Először is azt kell tudomásul vennünk, hogy minden cserkész úgy legyen külön gondunk, ahogy az apának mindegyik gyermeke. - Úgy emlékszem, Baden-Powell a 16 tagból álló csapatot tartja ideálisnak, több tagból álló csapatnál már nehezen megvalósíthatónak tartja az egyeni foglalkozást. Meg kell kísérelnünk mindent, hogy szellemi és fizikai fejlődését elősegítsük. Ne álljunk meg féluton, próbálkozzunk újabb és újabb módszerekkel. Tanuljunk az irótól, vegyük figyelembe, mi is jellemző fejlődési korára. Ebben az esetben Jánoska még kisgyermek, aki a mesék világában él, meséljünk hát. A mese az ő értelmi fókán magyarázza meg, miért is kell neki húst ennie. Gyűjtenie, gyarapodnia kell, mert ha felnő, meg kell küzdenie a király fiával, vissza kell szereznie az osztrákoktól szép országunkat. Lehet-e ennél nemesebb célt tűzni gyermek elé? S íme Jánoska megérti és attól kezdve eszi a húst. A jelkép tökéletes, az apa nem hazudik. Jánoskának meg is kell küzdenie, mégpedig a legnagyobb ellenségével, a betegséggel.

Illyenfőnén kell szolgálnia a mi kerettörténeteinknek is a gyermek növekedését. Ne csak mese legyen, hanem célt is tüzzön ki. Olyan legyen, mint a művészetben a jelkép, csak az igazat adhatja.

Minden kerettörténetünk megállja-e a Mikszáth-főle klasszikus próbát?

HOLNAR VERENCSE

Non-Profit Org.
U. S. POSTAGE
PAID
GARFIELD, N. J.
PERMIT NO. 204

HUNGARIAN BOY SCOUTS ASS'N IN EXILE

P. O. BOX 68
GARFIELD, N. J. 07026

PRINTED MATTER

RETURN POSTAGE GUARANTEED

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

Szerkeszti: BODNÁR GÁBOR cscst.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal: P. O. Box 68, Garfield, N. J.

